

LEPOZNANSKI LIST.

Kuliferda.

Burke v jednom djanju.

(Iz češkega.)

(Dalje.)

Prizor dranjasti.

Rezka. Karol.

Rez. (za-njim) Lepo prosim, pojdite z Bogom in ne pridite več — lepo prosim.

Kar. Bodi Bog zahvaljen, te smo vže srečno odpravili.

Rez. Karliček, ti si vender prav ptič.

Kar. Zakaj?

Rez. Da si pustil vbogo Nežko naglo umreti?

Kar. Ker si nisim vedel drugače pomagati.

Rez. Kadar bodeva svoja, mi bodeš delal lepe reči.

Kar. Saj ti tudi meni nič dolžna ne ostaneš.

Prizor trinajsti.

Mislimir. Prejšnja.

Misl. Kako je?

Kar. Začetek slab — ravno sem odpravil ženine. Zdaj morate vi —

Misl. Kako to?

Rez. Gospod Dominek pride! —

Kar. Naj pride! — Rezka, glej gospo Dominkovo povzdržati, da na nas ne pride. Vi gospod! morate mene deržati za enega z teh ženinov, in kadar vam dam znamnje, poprosite za roko Nežkino.

Rez. (odide).

Prizor štirinajsti.

Gospod Dominek. Prejšnja.

Gospod D. (s popirom v roci) Ah dobro jutro, gospod Mislimir, ravno prav pridete moji hčeri za druga. (Karolu) Dobro misli, gospod zet! vse je v redu. Tu so svatbine pisma, tedaj pojdite in spoznajste nevesto.

Kar. Jaz — jaz — nisem prijatelj razporov — lepo prosim — pustimo vse to!

Gospod D. Pri kozlu, noben razpor! — Vi me jezite!

Kar. Kaj?

Gospod D. Da bi vas muri z vašo raztresenostjo! — da se nobenega razpora ne bojim —

Kar. Lepo prosim — kamor se ozrem, tam razpor! — Mene je to dosti merzlo, da me je hotel stric v zelji — in tale gospod dela tudi tako. Povem skratka, da se ruval ne bodem s celim svetom za vašo hčer.

Gospod D. Kaj slišim? Imate vi, Mislimir, mojo hčer radi? — in mi niste rekli ne besedice?

Misl. Nad vse jo ljubim — ali pred sem se moral prepričati njene ljubezni, preden sem se mogel vam zaupati. Vaša priazen, mislil sem —

Gospod D. Pozno, pozno! Vi bi meni bil za zeta naj ljubši — obljubo in besedo sem vže dal —

Kar. Tega vsega vas odvežem, in odstopim temule gospodu celo pravico — da je le

Gromski ne dobi. (za-se) Vsi vrage, tu pride starka? — (Mislimiru) Deržite se starega!

Prizor petnajsti.

Prejšnji. Gospa Dominikova.

Gospa D. (s papirom) Zdaj je vse skup.

Gospod D. Moje serčice, kakšen papir imaš to?

Gospa D. To so svatbine pisma moje hčere s gospodom Gromskim —

Kar. Kaj ne veste, da —

Gospa D. Le pustite, pustite, vse bode prav! — (Dominiku) In kake pisma imaš pa ti tu?

Gospod D. Moje serčice! To so svatbine pisma moje hčere s gospodom Terčkom.

Kar. Vsaj veste, kaj sem vam rekel —

Misl. Gospod Dominek! —

Gospa D. Ti veš, moj angel, da se ti nisem nikdar protivila, ali Nežke ne dobi gospod Terček.

Gospod D. Preljubezniva moja ženica, tvoja volja je bila moja volja — gospod Gromski ne dobi Nežke.

Kar. Oh serčica moje, naj lepši prilika k poravnanju, če se bode le ljubilo. (Gospodu Domineku) Ni-le res, da svojo gospo ljubite in da jo neradi žalite?

Gospod D. Rajše bi umrl.

Kar. (Gospoj Dominikovi) Ni-li res, da bi se vaš gospod soprug žalostil?

Gospa D. Rajše bi sama žalosti poginula.

Kar. (Obema) Ali eden drugemu po volji biti nočeta.

Gospod D. Raji kraj sveta.

Gospa D. Rajsi ločiti se!

Kar. Dobro tudaj. (njemu) Ne odnehajte! — (nji) ne poslušajte! — (naglas) Tu stoji mladeneč, ki vašo hčer ljubi, kakor ona njega —

Dajte svoje prevoljenje in bode vsemu konec! —

Gospa D. Kdo? — Mislimir!

Misl. Naj drajši prijateljica, zarotim se vam —

Kar. Njegova silna ljubezen me je preganila, damu svojo nevesto s radostjo odstopim. (Gospodu Dominiku) Odvežem vas obljube mojemu očetu storjene. (Gospoj Dominikovi) Dam vam nazaj zapis gospej Terčkovi dan — (gospodu Dominiku) Ne protivite se dalje. (Gospoj Dominikovi) Poslužite se prilike k smirjenju. (Gospodu Dominiku) Svetim vam s dobrim izgledom. (Gospoj Dominikovi) Odrečem se svoje pravice, storite tudi tako.

Gospod D. No, serčice moje, kaj rečeš k temu?

Gospa D. Govori ti, možiček, kaj o tem misliš.

Misl. O mili gospod Dominek!

Gospod D. S tim sredstvom bi se poravnal naš razpor.

Gospa D. Res je taka! Veš ti kaj, poprašajva Nežko, in če je naklonjena (nagnjena) gospodu Mislimiru, mu jo daja. (Karlu) Potlej dobite zapis gospe — Terčkove, in — (odide)

Kar. Lepo!

Gospod D. (Karolu) Če dovoli moja hčer, vam prinesem pisanje vašega gospoda očeta naj. (odide)

Kar. Prekrasno!

Prizor šestnajsti.

Mislimir. Karol.

Misl. Karliček! na kako vižo ti to povernem. Ti mi daš srečo mojega živobitja.

Kar. Vaša spokojenost mi je povračilo. Le eno še, in potle je zmaga dobljena. Meni je tako, kakor bi nevesti napiljal; kakor bi —

Prizor sedemnajsti.

Prejšnja. Rezka.

Rez. (Naglo) K orožju, naglo, ženini pridejo zopet —

Kar. O joj, joj nam. — Teci berž k Nežki, naj mudi očka in mamka, da te svate odpravim.

Rez. (odbegne)

Kar. Zdaj gospod, premeniva smeh v solze. Plačite, plačite. —

Misl. Plakati imam? — Zakaj pa?

Kar. Plačite, vsi vrage! — sicer je po nas!

Prizor osemnajsti.

Gromski. Terček. Prejšnji.

Gr. Urag me vzemi — prideva še enkrat — mi-dva sva se razmislila —

Kar. Zakaj sta se razmislila, gospoda?

Ter. Lepo prosim — gospod Gromski vam vse pove; lepo prosim.

Gr. Veste, da smo sem prišli, da bi vašo hčer vzeli, — ali da je umrla —

Terč. Tak je ne vzemem, lepo prosim.

Gr. In ker nimam tu nič opraviti, pojdemo, od koder smo prišli.

Kar. Srečno pot! — recite vsakemu, kogar srečate, da ste tu bili.

Ter. Lepo prosim, jaz to opravi.

Gr. Predin odideva, bi se rada priporočila gospej —

Kar. O mili gospodje — pojdite z Bogom. Nemogoče ji je žalosti s vami govoriti. — Tule prašajte mojega strička —

Misl. (jokaje se) O moja boga gospa teta!

Gr. Jaz imam tu njeno pisanje — rad bi ji ga nazaj dal —

Misl. (Karolu) Vzemi naglo!

Ter. In jaz vam tu oddam vaš zapis — prosim lepo —

Kar. Prav, prav! le sem —

Gr. Počasi s to streljo! — Pred nam izdajte naše zapise —

Kar. Sem tako zmešan, da še ne vem, kje je imam. Dam vam list v poterjenje, da rečeni zapisi nič več ne veljajo —

Gr. To je vže tako.

Ter. Lepo prosim —

Kar. (sega po črnilu) O moja uboga hčer! o moje edino veselje! (se smeja po strani)

(Dalje sledi.)

Telegrafsko kurzno naznanilo deržavnih pisem 25. Rožnika 1851.

Deržavne dolžne pisma po 5 od 100 (v srebru) 95⁹/₁₆
" " " " 4 1/2 " " 83⁹/₁₆

Dnarna cena 25. Rožnika 1851.

V dnarja
Cesarskih cekinov agio (od 100 gold.) 31⁹/₁₆ gl.
Srebra " " " 25⁹/₁₆ "

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 37.

Št. 3158.

Oznanilo.

(113.)

Po sklepu odbora ljubljanske srénje bojo v Ljubljani od 1. máliga serpana (julija) se pričeli živinski somnji dvakrat na teden, to je vsako sredo in vsako saboto. Kraj za te somnje je odločen na spodnih poljanah pred sladkornico, kakor po navadi.

Živinorejci so povabljeni, de bi pogosto te somnje z živino obiskavali.

Mestna gosposka v Ljubljani 21. junija 1851.

Št. 1448.

Oznanilo.

(114.)

S 15. julijam t.l. se bo ustanovila v Železnikih c. k. poštna ekspedicia, ki se ima pečati z preskerbovanjem pisemskih in voznjopostnih poslatev, s poslednjimi do treh liber teže.

Ta poštna ekspedicia se bo z ekspedicijo v

Loki po pesnem potu na teden štirkrat tako zvezala, da bo pot vsak pondelik, sredo, petek in soboto ob devetih zjutraj iz Železnikov šel, ob 12 v Loko prišel, in od tod po izročitvi in prejemi pisemskih in voznjopostnih poslatev ob 1 popoldne se iz Loke napotil in ob štirih na večer spet v Železnike nazaj prišel.

Ta potovska pošta se neposredno zveže s potovsko pošto med Loko in Krajnom, ki je ob enem takole ustanovljena:

15. julija t.l. bo namreč pot vsak dan ob 9 zjutraj iz Loke z vozom šel in ob polenajstih v Kranj prišel, od kodar se bo po prihodu Ljubljansko-celovškega Mallovoza ob 11 iz Krajna nazaj podal in o pol eni spet v Loko prišel.

Kar se s tem sploh naznani.

C. k. poštno vodstvo
v Ljubljani 23. junija 1851.

Hoffmann s. r.

Št. 1723.

Oglas.

(112.)

Pred c. k. okrajno sodnijo Žuženperk imajo vsi tisti, ki iz zapuščine dne 11. šusca umerlega Jožeta Novina, posestnika polovice zemljovanja v Gorej-kot št. 2, kot upniki kaj tirjati imajo, da to tirjavo napovedo in dokažejo, dne 15. mal. serpana zjutrej ob 8 uri priti, ali do tistiga časa svojo napovedno prošnjo pismeno vložiti, ker bi seer ti upniki, če bi zapuščina s poplačanjem napovedanih tirjav pošla, iz nje poničemur več prašati ne smeli, kot kolikor jim kaka zastavna pravica gre.

C. k. okrajna sodnija Žuženperk
24. velk. travna 1851.

C. k. sodnik
Laurič.